

Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος: Ο σύγχρονος πολιτισμός εξευτελίζει το σώμα του ανθρώπου και αδιαφορεί για την ψυχή του

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αλεξανδρουπόλεως](#)

“Η αξία του σημερινού ανθρώπου έπεσε πολύ χαμηλά, χαμηλότερα κι από των ζώων. Ο σύγχρονος πολιτισμός εξευτελίζει το σώμα του ανθρώπου και αδιαφορεί για την ψυχή του”. Αυτά είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος για την Κυριακή της Απόκρεω.

“Οι κολασμένοι δεν θα φεύγουν από την προσωπική τους κόλαση, όχι επειδή οι πόρτες θα είναι κλειστές, αλλά επειδή θα τους τραβάει ο μαγνήτης των αμαρτιών τους. Ενώ ο Νόμος της παγκοσμίου έλξεως είναι πλέον η αγάπη. Αυτός είναι ο παράδεισος. Οι ταυτισμένοι με την αγάπη του Θεού θα ζούν σε παραδείσεια κατάσταση, ενώ οι αμέτοχοι της αγάπης του Θεού θα ζούν την προσωπική τους κόλαση, αφού αυτήν έφτιαξαν όσο ζούσαν σ’αυτόν εδώ τον κόσμο”, υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος και πρόσθεσε:

“Η εποχή μας σκλήρυνε πολύ. Οι άνθρωποι αγριέψαμε, το βλέπουμε κάθε μέρα. Όλοι μας αγριέψαμε. Η αξία του σημερινού ανθρώπου έπεσε πολύ χαμηλά, χαμηλότερα κι από των ζώων. Ο σύγχρονος πολιτισμός εξευτελίζει το σώμα του ανθρώπου και αδιαφορεί για την ψυχή του. Το Ευαγγέλιο σήμερα μας ζητάει να αναστήσουμε την ποδοπατημένη αξία του ανθρώπου. Το βέβαιο είναι ότι ο Χριστός θα ρθεί κάποτε και θα την αναζητήσει. Τότε, στο τέλος του κόσμου καίτου χρόνου. Για να μας αποκαταστήσει στο αρχέγονο κάλλος μας και στην αρχέγονη δόξα μας”.

Παρακάτω ολόκληρο το κήρυγμα του Μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως:

Τò σημερινò Εύαγγέλιο εἶναι πολὺ ἀνατρεπτικò, τόσο γιὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἀκούστηκε ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἰδικὴ μας. Μὲχρι τὸν Χριστό, οἱ Ἑβραῖοι ἤξεραν ὅτι κάποτε, στὰ ἔσχατα τοῦ κόσμου, ὁ Θεὸς θὰ ρθεῖ νὰ ἀποκαταστήσει τὸν «ἀδικημένο», κατὰ τὴν γνώμη τους, Ἰσραὴλ καὶ οἱ Ἕλληνες βεβαίωναν ὅτι «πάντως ὕστερον ἔρχεται δίκη». Ἡ Ἁγία Γραφήβεβαίωνε ὅτι ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ Θεὸς θὰ πάρει τὴν ἐκδίκησὴ του καὶ γι’αὐτό, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἀναφέρεται ὡς «ἡμέρα Κυρίου» ἢ ὁποῖα θὰ εἶναι «ἡμέρα σκότους καὶ ὄχι ἡμέρα φωτός». Ἔτσι, ὁλόκληρος ὁ ἀρχαῖος κόσμος εἶχε στραμμένα τὰ φοβισμένα μάτια του στὸν οὐρανό, ἀπ’ ὅπου περίμεναν τὸν τρομερὸ Θεὸ νὰ ἐξαπολύσει τὴν δίκαιη ὀργὴ του στὰ «ἀπείθαρχα παιδιά» του.

Βέβαια, ἓνας τέτοιος Θεὸς δὲν ἔχει καμμία σχέση μὲ τὸν Θεὸ-Πατέρα ποὺ μᾶς φανέρωσε ὁ Χριστός. Ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ μιλάει βέβαια γιὰ ἓνα δικαστήριο στὸ ὁποῖο θὰ δικαστοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ θὰ ξεχωρῖσουν τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ ἐρίφια καὶ τὰ μὲν πρόβατα θὰ ἀνταμειθοῦν ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ αἰώνιο παράδεισο ἐνῶ τὰ ἐρίφια θὰ τιμωρηθοῦν μὲ αἰώνια κόλαση. Μιὰ καλύτερη, ὅμως, ἀνάγνωση ἀποκαλύπτει ὅτι, τελικά, τὸ δικαστήριο αὐτὸ θὰ εἶναι ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Δηλαδή, ὁ Θεὸς στὸ τέλος τοῦ κόσμου, ἀπλῶς θὰ φανερωθεῖ καὶ ἐκείνη θὰ εἶναι ἡ Δεύτερη Παρουσία Του.

Πρῶτα θὰ ἐμφανιστεῖ σὲ ὅλο τὸν κόσμο τὸ σύμβολο τοῦ Σταυροῦ καὶ ἔπειτα ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, τὸν ὁποῖο θὰ δοῦμε «κατὰ πρόσωπο». Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι Ἀλήθεια, θὰ μᾶς φανερώσει ἀμέσως τὴν ἀλήθεια τῆς ζωῆς μας, ὅσων γεγονότων, εὐχάριστων ἢ

δυσάρεστων ζήσαμε. Τότε θα κατάλάβουμε τὸν καλὸ ἢ τὸν κακὸ ἀντίκτυπο ποὺ εἶχαν οἱ πράξεις μας. Τότε θα δεῖ ὁ καθένας τὴν ζωὴ του νὰ περνᾷ μπροστὰ ἀπὸ τὰ μάτια του, σὰν κινηματογραφικὴ ταινία, μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες τοῦ βίου του. Ὅλοι ἀνεξαιρέτως θα δοῦμε τὸν Χριστὸ νὰ λάμπει σὰν τὸν ἥλιο. Καὶ θα τὸν ἀκούσουμε νὰ μᾶς λέει: «ὅ,τι κάνατε στοὺς συναθρώπους σας, σὲ μένα τὸ κάνατε». Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀνατρεπτικὸ στοιχεῖο τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου.

Θα κριθοῦμε μὲ κριτήριον τὴν συμπεριφορὰ ποὺ ἐπιδείξαμε στοὺς συναθρώπους μας. Ἡ φανερωμένη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν καθένα μας θα μᾶς ἐλέγξει, θα μᾶς κάνει νὰ ντραποῦμε. Ἡ συνείδηση τοῦ καθενός μας θα καεῖ ἀπὸ ἐνοχές. Ὁ καθένας μας ἀπὸ μόνος του θα κρίνει τὸν ἑαυτό του, ἂν εἶναι ἄξιος ἢ ὄχι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς καλωσύνης του.

Δίπλα-δίπλα θα εἴμαστε, ὁ ἴδιος Θεὸς θα εἶναι μπροστὰ μας, τὶς ἴδιες φωτινὲς ἀκτῖνες θα στέλνει σὲ ὅλους μας, τὴν ἴδια ἀγάπη θα δείχνει σὲ ὅλους μας, ὅμως, ὁ καθένας μας θα τὰ ἐκλαμβάνει διαφορετικὰ, ἀνάλογα μὲ τὸ πόσο καλλιέργησε τὴν καρδιά του σ'αὐτὴν ἐδῶ τὴν ζωὴ. Πόσο ἔμαθε νὰ ἀγαπᾷ νὰ κατάνοεῖ καὶ νὰ συγχωρεῖ σ'αὐτὴν ἐδῶ τὴν ζωὴ. Ὁ Χριστὸς θα μᾶς θέλει ὅλους ἀνεξαιρέτως, ὅμως, ἐκεῖνοι ποὺ δὲν θα ἀντέχουν τὴν ἀγάπη του, θα κλείσουν τὰ μάτια τους, ἐπειδὴ θα ντρέπονται νὰ τὸν βλέπουν. Θα κλείσουν τὴν καρδιά τους, ἐπειδὴ θα χτυπάει παράταιρα μὲ τοὺς χτύπους τῆς καρδιάς τοῦ Χριστοῦ. Οἱ τύψεις, οἱ ἐνοχές καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεώς τους θα τοὺς κάνει νὰ τρίζουν ἀπὸ ἐσωτερικὸ πόνον τὰ δόντια τους.

Γι'αὐτὸ εἶπα ὅτι μὲ τὴν σημερινὴ παραβολή, ὁ Χριστὸς ἀνέτρεψε ὅσα γνώριζε μέχρι τότε ὁ κόσμος. Μέχρι τὸν Χριστό, κέντρο τοῦ κόσμου ἦταν τὸ θεῖο, οἱ θεοί. Ὁ Χριστός, κατέστησε κέντρο τῆς Ἐκκλησίας ὄχι τὸν Θεὸ ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπο, τὸν κάθε συνάνθρωπό μας. Θα διερωτηθεῖ ἐνδεχομένως κάποιος:

«γιατὶ ὅμως ὁ Χριστὸς παρουσιάζει ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὡς δικαστήριον»; Ἐπειδὴ, αὐτὸ καταλάβαιναν οἱ Ἑβραῖοι ἀκροατές του. Ἐπειδὴ ἔτσι, δυστυχῶς, καταλαβαίνουν τὴν ἡμέρα ἐκείνη καὶ πολλοὶ Χριστιανοί. Ἀντὶ νὰ ἀναλάβουμε τὴν εὐθύνη μας, ἀντὶ νὰ φοβηθοῦμε τὸν ἀντίκτυπο τῶν κακῶν πράξεών μας, ἀντὶ νὰ καλλιεργήσουμε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν καλωσύνη μέσα μας, παριστάνουμε τὰ θύματα, ὅτι τάχα ὁ Θεὸς θα μᾶς κρίνει σύμφωνα μὲ τὸ αὐθαίρετο θέλημά Του. Γι' αὐτὸ σᾶς ἐπιμένω: στὸ χέρι μας εἶναι, ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται ὁ παράδεισος καὶ ἡ κόλαση ποὺ μᾶς περιμένει τὸν καθένα μας, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Θεό.

Τελικά, οἱ κολασμένοι δὲν θα φεύγουν ἀπὸ τὴν προσωπικὴ τους κόλαση, ὄχι ἐπειδὴ οἱ πόρτες θα εἶναι κλειστές, ἀλλὰ ἐπειδὴ θα τοὺς τραβάει ὁ μαγνήτης τῶν ἁμαρτιῶν τους. Ἐνῶ ὁ Νόμος τῆς παγκοσμίου ἔλξεως εἶναι πλέον ἢ ἀγάπη. Αὐτὸς

εἶναι ὁ παράδεισος. Οἱ ταυτισμένοι μετὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ θὰ ζοῦν σὲ παραδείσεια κατάστασι, ἐνῶ οἱ ἀμέτοχοι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ θὰ ζοῦν τὴν προσωπικὴν τους κόλαση, ἀφοῦ αὐτὴν ἔφτιαξαν ὅσο ζοῦσαν σ'αὐτὸν ἐδῶ τὸν κόσμον.

Ἀγαπητοί μου,

Ἡ ἐποχὴ μας σκληρύνει πολὺ. Οἱ ἄνθρωποι ἀγριέψαμε, τὸ βλέπουμε κάθε μέρα. Ὅλοι μας ἀγριέψαμε. Ἡ ἀξία τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου ἔπεσε πολὺ χαμηλὰ, χαμηλότερα καὶ ἀπὸ τῶν ζώων. Ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς ἐξευτελίζει τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν ψυχὴν του. Τὸ Εὐαγγέλιον σήμερον μᾶς ζητᾷ νὰ ἀναστήσουμε τὴν ποδοπατημένην ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ ρθεῖ κάποτε καὶ θὰ τὴν ἀναζητήσῃ. Τότε, στὸ τέλος τοῦ κόσμου καὶ τοῦ χρόνου. Γιὰ νὰ μᾶς ἀποκαταστήσῃ στὸ ἀρχέγονον κάλλος μας καὶ στὴν ἀρχέγονον δόξαν μας.